

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **M. H.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Terezou Bártovou, LL.M
sídlem Španělská 770/2, 120 00 Praha

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2025, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně Mgr. Terezy Bártové, LL. M, na náhradu nákladů řízení částku 20 280 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou do datové schránky soudu dne 7. 2. 2025, domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“),

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 30. 10. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná žalobci od 6. 12. 2024 odňala podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) invalidní důchod, neboť není invalidní, jelikož podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 22. 10. 2024 poklesla pracovní schopnost žalobce o 25 %.

2. Žalobce namítal, že žalovaná, resp. její posudkoví lékaři nesprávně posoudili jeho celkový zdravotní stav a schopnost pracovat, když nepřihlédli ke skutečné závažnosti jeho zdravotních potíží. Žalovaná nepřihlédla zejména k tomu, že kromě bolestí má žalovaný také dlouhodobý problém s hybností a protočením dříku ve femuru a pronosením endoprotézy, v důsledku čehož špatně chodí. Žalovaná nesprávně vyhodnotila, že zdravotní postižení žalobce neomezuje ve výkonu zaměstnání. Žalovaná nijak neodůvodnila, proč v námitkovém řízení zvolila pokles pracovní schopnosti žalobce o 20 % podle kapitoly II, oddílu A, položky 1b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, namísto kapitoly XV, oddílu B, položky 8b, položky 1c přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Lékař v posudku v námitkovém řízení přitom sám použití této položky připustil. Žalobce dále odkázal na lékařskou zprávu ze dne 28. 11. 2024, ze které vyplývá, že hybnost endoprotézy v koleni je pouze 0-70 stupňů.
3. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).
4. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) v Praze, setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Soud neprováděl při jednání dokazování lékařskou zprávou z Fakultní nemocnice v Motole ze dne 18. 4. 2024 (MUDr. J. S.), neboť se s jejím obsahem seznámil prostřednictvím posudku posudkové komise, která tuto lékařskou zprávu zohlednila a má odborné znalosti ke zhodnocení oborných informací obsažených v této lékařské zprávě. Soud neprováděl dokazování listinami, které jsou součástí správního spisu (jejich součástí jsou i žalobcem navržené lékařské zprávy z Fakultní nemocnice v Motole ze dne 23. 2. 2023 a 5. 10. 2024 vypracované MUDr. J. S.). Soud ze správního spisu bez dalšího vychází.
5. Soud ze správního (zdravotního) spisu zjistil, že spisový přehled č. j. LPS/2024/2012-NR-MRS_CSSZ obsahuje mj. pořadové číslo 1 – Žádost o posudek, pořadové č. 2 Informace o zahájení řízení, avšak tyto listiny ve spise nejsou založeny, nicméně nebyly nijak sporovány, proto soud nežádal jejich doplnění. Správní spis žalované obsahuje posudek o invaliditě ze dne 22. 10. 2024, č. j. LPS/2024/17244-P2_CSSZ, vypracovaný Institutem posuzování zdravotního stavu (IPZS), ve kterém dospěl posudkový lékař k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je exstirpace monofázického synoviálního sarkomu podkolenní I. sin NXM0, st. p. exstirpaci 12. 11. 2021, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu, A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky dále měněna.

6. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky IPZS vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 30. 10. 2024, kterým podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění odňala žalobci od 6. 12. 2024 invalidní důchod.
7. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami, ve kterých poukázal na to, posudkový lékař nevyhodnotil jeho zdravotní stav v souladu se skutečným zdravotním stavem žalobce a jeho schopností pracovat. Žalobce doložil k námitkám lékařské zprávy z Fakultní nemocnice v Motole.
8. Posudkový lékař žalované zpracoval posudek ze dne 19. 12. 2024, a to na základě totožných lékařských zpráv, ze kterých vycházel posudkový lékař IPZS v prvostupňovém řízení a lékařských zpráv, které k námitkám doložil žalobce. Uzavřel shodně jako posudkový lékař v prvostupňovém řízení, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je stp. exstirpace monofázického sarkomu podkolení vlevo (12. 11. 2021) a radikální resekce s endoprotézou levého kolena (4. 2. 2022) s uspokojivou hybností a zatížitelností, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 % s tím, že se procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky již neměnila. Posudkový lékař uvedl, že se z onkologického hlediska jedná o stabilizovaný stav v kompletní remisi, odpovídající lehkému postižení. Z ortopedického hlediska se též jedná o stabilizovaný stav na popsané úrovni – lehké až středně těžké omezení hybnosti, znamenající lehkou poruchu funkce levého kolenního kloubu, odpovídající kapitole XV, oddílu B, položce 8a (rozpětí 10-15 %). Posudkový lékař dále uvedl, že při zahrnutí onkologické příčiny totální endoprotézy by bylo možno srovnatelně (a hraničně) posoudit podle položky 8b (30 – 40 %), přičemž by příslušná taxace odpovídala 30 %. Jelikož ale podle posudkového lékaře uvedené postižení neomezuje výkon dosavadního zaměstnání žalobce, snížil by tuto dolní hranici ve smyslu § 4 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 % a celková míra poklesu pracovní schopnosti by odpovídala 20 %.
9. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 6. 1. 2025, námitky žalobce zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti nejsou splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod.
10. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 19. 5. 2025. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen a byl vyšetřen odborným lékařem z oboru chirurgie, traumatologie. Posudková komise MPSV shrnula, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je stav po radikálním odstranění kolenního kloubu pro zhoubný novotvar s následnou implantací totální endoprotézy se stacionárním protočením dřívku ve stehenní kosti, trvající významnou poruchou funkce levého kolene a tím i celé levé končetiny, tedy zdravotní postižení hodnocené kapitoly XV, oddílu B, položce 8b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 % z rozpětí 30 – 40 %. Posudková komise volila na rozdíl od posudkových lékařů žalované kapitolu XV, oddíl B, položku 8b přílohy k vyhlášce o

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

posuzování invalidity, tj. endoprotézy na dolních končetinách, středně těžké poruchy. Při volbě této položky vycházela posudková komise z odborných nálezů, ale i z vlastního vyšetření žalobce při jednání, při kterém bylo zjištěno vychudnutí svalstva celé levé dolní končetiny, závažná porucha funkce levého kolene se značným vybočováním při ohýbání, středně těžkým omezením pohybu při ohýbání. Žalobce tak měl výrazné obtíže při chůzi, ale i delším sezení, kdy dlouhodobě více zatěžoval pravou dolní končetinu a při chůzi v exteriéru používal pro obtíže při chůzi opěrné pomůcky. Současně je patrná skolióza páteře při nestejné délce končetin. Posudková komise uvedla, že zjištěné vychudnutí svalstva celé levé dolní končetiny bylo nepochybně přítomné i k datu vydání napadeného rozhodnutí, přestože nebylo v ortopedických nálezech popsáno, protože souvisí s poruchou funkce levého kolene a bylo již popsáno v rehabilitačním nálezu ze dne 18. 11. 2022. Posudková komise zvolila střed procentního rozmezí s přihlédnutím k relativně krátké době od ukončení onkologické léčby, resp. radikální operace v únoru 2022. Míra poklesu pracovní schopnosti se pak již ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Posudková komise zhodnotila, že invalidita trvala od 31. 10. 2022 bez přerušení. Žalobce byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na fyzické schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Stávající profese učitele hudby na zkrácený pracovní úvazek byla vyhovující.

12. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
13. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
14. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

15. Soud konstatuje, že posudková komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace, včetně té, kterou předložil žalobce, a jejímu jednání byl žalobce přítomen. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu XV, oddíl B, položku 8b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž ve svém posouzení ohledně zařazení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce se lišila od závěrů posudkových lékařů žalované, kteří shodně volili kapitolu II, oddíl A, položku 1b. Posudková komise ovšem odůvodnila, proč se od posudkových lékařů žalované lišila: zjistila vychudnutí svalstva celé levé dolní končetiny, závažnou poruchu funkce levého kolene se značným vybočováním při ohýbání, středně těžkým omezením pohybu při ohýbání, takže měl žalobce výrazné obtíže při chůzi, ale i při delším sezení, kdy dlouhodobě více zatěžoval pravou dolní končetinu a při chůzi v exteriéru používal pro obtíže opěrné pomůcky. Posudková komise měla přitom za to, že vychudnutí svalstva celé levé dolní končetiny bylo přítomné nepochybně i k datu vydání napadeného rozhodnutí. V návaznosti na toto podřazení zdravotního postižení žalobce pod kapitolu XV, oddíl B, položku 8b stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve středu z rozpětí 30 – 40 %, tedy na 35 %. Stanovená míra poklesu pracovní schopnosti žalobce tak odpovídala prvnímu stupni invalidity. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatné zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise odůvodnila, proč oproti hodnocením posudkových lékařů hodnotila podle zcela jiné kapitoly přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, neboť měla za to, že zjištěné vychudnutí svalstva celé levé dolní končetiny bylo přítomné i k datu vydání napadeného rozhodnutí. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity nikterak nepochybnili.
16. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce dospěl soud k závěru, že jako nejpersvědčivější, logický a vycházející z nejúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 19. 5. 2025. Zdravotní stav žalobce hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž vysvětlila, z jakého důvodu se odlišila od závěrů posudkových lékařů žalované (zjištěné vychudnutí svalstva celé levé dolní končetiny, které souvisí s poruchou funkce

levého kolene, které bylo popsáno již v lékařské zprávě ze dne 18. 11. 2022). Závěry posudkové komise tak korespondují se závěry ošetřujících lékařů. Určení míry poklesu pracovní schopnosti bylo náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Účastníci nevznegli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.

17. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, když posudkoví lékaři nesprávně podřadili příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce pod příslušnou položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, což vedlo ve svém důsledku k nesprávnému stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce.

Závěr a náklady řízení

18. Soud tudíž vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 19. 5. 2025, jakož i veškeré lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce **20 280 Kč**, kterou tvoří odměna za čtyři úkony právní služby po 4 620 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, účast při úkonu správního nebo jiného orgánu a účast na jednání před soudem dne 24. 6. 2025 podle § 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), dále paušální náhrada hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupkyně žalobce není plátkyní DPH, proto není součástí náhrady nákladů náhrada této daně. Žalovaná je tak povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši **20 280 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. června 2025

Martina Kotouček Mikolášková v. r.
soudkyně